

КОЛИ ДИВЛЮСЬ В БЕЗКРАЄ НЕБО СВІТЛЕ

Когда смотрю на голубое небо

Л. Гаврилюк

В. Кривенков

Л. Клочкова

1. Ко_ли див_люсь в безкра_є не_бо світ_ле і слух вті_ша_ є піс_ня со_ло_
2. Збаг_ну_ти все в житті зем_нім не змо_жу, та зна_ю точ_но я ли_ше од_
3. Вла_ди_ка Ти, а я Тво_є тво_рін_ня, не про_жи_ву без Те_бе на_віть

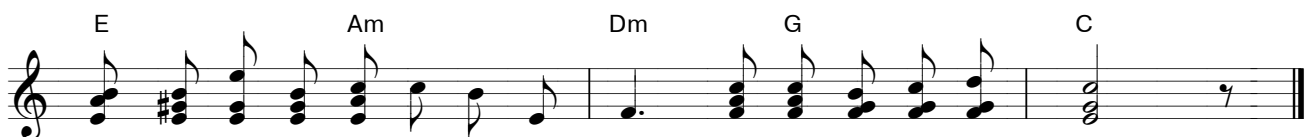
-в'я, ко_ли в ру_ках три_ма_ю скиб_ку хлі_ба, то сла_вить
_не, що тіль_ки ві_ро_ю пі_зна_ю, Бо_же, Я_кий ве_
дня, і ось то_му сто_ю в бла_го_го_він_ні, про_шу я,

Гос_по_да, то сла_вить Гос_по_да ду_ша мо_я.
_ли_кий Ти, Я_кий ве_ли_кий Ти, сві_тів Тво_рець. То_бі, о Бо_же,
Гос_по_ди, про_шу я Гос_по_ди, ме_не три_май.

сла_ва і хва_ла, ве_ли_кі, див_ні всі Тво_ї ді_ла. Ти мій О_тець, а

я Тво_є ди_тя - То_бі хва_ла під_не_се_на мо_я.